

РЕШЕНИЕ

№ 7473

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Станимира Друмева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9422** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Касационното производство е образувано по депозирана в законния срок жалба от К. А. Х. с ЕГН [ЕГН] чрез адв. С. от САК, против Решение от 30.07.2021г. година на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 5651 по описа за 2021 година.

С обжалваното Решение районният съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-001716 от 15.02.2021 г. от Началник Група в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на К. А. Х. за нарушение на чл.21, ал.2 във връзка с ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) ЗДвП на осн. чл. 182, ал.1, т.6 ЗДвП са наложени следните административни наказания: „глоба“ в размер на 700 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

В касационната жалба са развити доводи за незаконосъобразност на решението на СРС, като постановено при нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Твърди се, че решението на СРС е постановено при неправилна фактическа обстановка, допуснато нарушение на процесуалния закон относно

служебното задължение на съда да събира доказателства. В НП органът се е позовал само на редовно съставен акт за установяването на административно нарушение, били изложени само общи изводи в съдебното решение, които не могли да обусловят извод за мотивирането на съдебния акт, претендира, постановяването му при липса на мотиви.

Иска се решението на СРС да бъде отменено, както и НП.

В съд.з. касаторът К. А. Х. не се явява и не се представлява.

Ответникът – СДВР - отдел „Пътна полиция”, р.пр., не изпраща представител в съд.з. и не ангажира становище по делото.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд -София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима като подадена в законоустановения срок и от страна по делото, за която решението по делото е неблагоприятно. По съществуто ѝ, съд взе предвид следното:

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон.

За да постанови решението си с което се потвърждава НП, въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 31.12.2020г., в 15:19 часа, неустановен водач е управлявал лек автомобил Ф., модел Г. с [рег.номер на МПС] , Б. 525 Д, в [населено място], по Околовръстен път в района на Б. градина № 22 с посока на движение от бул. България към бул. Ч. връх като при ограничение на скоростта от 80 км/ч в населено място, се е движел със скорост 135 км/ч, установена след отчитане на допустимата грешка от 3%, като скоростта била установена с автоматизирано техническо средство – мобилна система за видеоконтрол тип СПУКС, модел С. М2, със сериен номер МД 1192, регистриран и одобрен тип средство за измерване, преминал първоначална и последваща проверка, като към датата на заснемане отговарял на метрологичните изисквания съобразно приложимите разпоредби и стандарти.

.Мотивите на въззивното решение съдържат точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на тази изложена по наказателното постановление и АУАН, свеждаща се до управление на МПС, при превишение с над 80км./ч. на разрешената за движение в пътния участък скорост; както и изводи относно правната квалификация на нарушението и липсата на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето на АУАН и при издаването на НП.

В касационната си жалба не сочи конкретни обстоятелства, които са останали неизяснени и нито, че не е събрано конкретно относимо доказателство. Също не се обосновава по кой точно относим въпрос въззивният съд не е изложил конкретни мотиви или не се е произнесъл. Доводът, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка, е изцяло необоснован. Доколкото касационният жалбоподател не е посочил пред касационната инстанция относими доказателства, които е било възможно, но не са събрани, не може да се вмени на съда допуснато съществено

нарушение на процесуалните правила и служебното задължение на съда по събирането на доказателствата, във връзка с чл.107, ал.2 НПК. Процесното решение е постановено на базата на събраните по делото доказателства. СРС е събрал допустими, относими и необходими за изясняване на спора доказателства, като правилно е оценил същите и е постановил решение, чиито изводи кореспондират със събраните доказателства.

За изясняване на фактическите обстоятелства СРС е приобшил по делото освен административно-наказателната преписка и доказателства, удостоверяващи техническата изправност на автоматизираното техническо средство към момента на извършване на нарушението – протокол за проверка на процесната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване.

По прилагането на материалния закон, касационният съд намира, че правилно административнонаказващият орган и районният съд са квалифицирали вмененото на касатора нарушение по чл.21, ал.2 във връзка с ал.1 ЗДвП, за което правилно е определено наказание по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП.

Доколкото в рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.07.2021г. по НАХД № 5651/2021г., на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 2-ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.